

לישועתך קויתי

על שולחנו של הגאון המקובל
איש האלקים הרב שמשון חיים בן הרב נחמן מיכאל נחמני ז"ע
מחבר הספרים הקדושים זרע שמשון ותולדות שמשון

פרשת ראה תש"פ | גליון מס' 255

פנינה לפרשת ראה

הצליחו חלק קטן מהגויים להמלט מהארץ, ואתם הגויים שנמלטו בוודאי היו עושים איסורים אלו בכדי להפוך את מזלם הרע למזל טוב. היות והם ראו שמחמת המזל הרע שלהם הם הפסידו את יישובם בארץ ישראל, סברו הם לעשות דברים אסורים בכדי להפוך את מזלם למזל טוב. אם כך, ייתכן שבני ישראל יחשבו שכדי לאזן את מעשי הגויים יהיה גם עליהם לעשות כעין מעשיהם בכדי לשמור לעצמם על בני ישראל, וכמו שמדויק לשון הפסוק וְאֶעֱשֶׂה כֵן גַּם אֲנִי, על כך מגיעה התורה ואומרת שעם כל זה הדבר אסור. לא תַעֲשֶׂה כֵן לְה' אֱלֹהֶיךָ.

(פרשת ראה מאמר ב)

סיפור נפלא להמחשת דברי הזרע שמשון

רבה של צ'רניגוב, הגאון החסיד רבי דוד צבי חן, מי שהיה מכונה הרד"ן, היה חסיד ליובאוויטש מובהק והסתופף בצילו של הרבי רבי שמואל שניאורסון - המהר"ש מליובאוויטש זצ"ל. פעם אחת נסע הרב חן לבקר כדרכו את הרבי מהר"ש אלא שהוא איתר את זמן קבלת הקהל.

הייתה לו שאלה דחופה שלא יכלה להמתין, והוא היה מוכרח לסוע לביתו. מה עשה? הלך לחדר הסמוך לחדרו של הרבי בכדי להמתין עד שהרבי יעבור דרך אותו חדר ואז הוא ישאל אותו מה לעשות. בינתיים נכנס המשרת של הרבי לאותו חדר, ובידו בגדים נקיים עבור הרבי. שכן במשך זמן קבלת הקהל אצל הרבי היו בגדי הרבי נספגים בלחות ורטיבות מרוב זיעה. אמר המשרת להרב חן: אולי יודע כבודו מדוע הרבי מזיע כל כך בזמן קבלת הקהל. הוסיף המשרת ואמר: הגה היום היה קבלת קהל במשך שעה אחת בלבד, ובכל זאת הוא כל כך מזיע.

שתק הרב חן ולא ענה, ואילו המשרת חזר ואמר לעצמו: ריבונו של עולם מה הוא מזיע שם כל כך?

לפתע נפתחה הדלת של חדר הרבי, הרבי עמד שם, פנה אל המשרת ואמר: אני מפטר אותך מהיום מעבודתך. אך לא תפסיד כלום. מהמשכורת שלך, לא ייגרע דבר, לך לביתך ובכל שבוע אשלח לך את המשכורת לביתך.

ואז הוסיף הרבי ואמר ברגש: מדוע לא תבין על מה אני מזיע כל כך בזמן קבלת הקהל? הגה היום קבלתי קהל

בפרשתנו נאמר (דברים יב כט-לא): "כִּי יִכְרִית ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אִתָּהּ בְּאֶשׁ אֵתָהּ לְרֵשֶׁת אוֹתָם מִפְּנֵי וְרֵשֶׁת אוֹתָם וְיִשְׁבְּתָהּ בְּאַרְצָם. הַשִּׁמְרָ לָךְ פֶּן תִּנְקַשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הַשְּׂמֵדִם מִפְּנֵיךָ וּפֶן תִּדְרֹשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָּה יַעֲבֹדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה כֵן גַּם אֲנִי. לֹא תַעֲשֶׂה כֵן לְה' אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל תּוֹעֲבַת ה' אֲשֶׁר שָׁנֵא עֲשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בְּאֵשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם."

הפסוק מתייחס כאן לזמן בו בני ישראל יהיו בארץ ישראל, אחי שהקב"ה יכרית את הגויים ובני ישראל כבר ישבו בארצם. מזהיר הקב"ה להשמר שלא לעשות כמעשיהם: "וּפֶן תִּדְרֹשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָּה יַעֲבֹדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה כֵן גַּם אֲנִי" - אם כך תאמר - מזהירה התורה שלא לעשות כך: לא תַעֲשֶׂה כֵן לְה' אֱלֹהֶיךָ.

שואל רבינו הזרע שמשון: הרי הגויים הללו כבר הוכרתו. הרי מדובר כאן על הזמן בו יורשים אותם ויושבים בארצם. אם כך, לא מתאים לומר אֵיכָּה יַעֲבֹדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת אֱלֹהֵיהֶם, יעבדו בלשון הווה, היה יותר מתאים לומר: "אשר עבדו" בלשון עבר.

מקדים רבינו הזרע שמשון ומביא דבר מעניין שמביא מרן הבית יוסף בחלק יורה דעה, סימן קעט, בשם רבינו ירוחם: "מה שנוהגין בארצות ידועות לערוך שולחן ולשים עליו מיני מאכל לביל המילה ואומרים שעושין אותו למזל התינוק הנולד ראיתי לרבותי שנוהגין בו איסור ומוחים בידם ואומרים שזה בכלל העורכים לגד שלחן (ישעיה סה, יא) עכ"ל".

לא נכנס כעת לפרטי האיסור, אבל מבואר בדברי רבינו ירוחם שהיו אנשים עושים פעולות שונות כדי להגביר את מזלם, כשהיו אותם אנשים רוצים שיהיה להם מזל טוב הם היו עושים מעשים שונים, וההלכה היא שמעשים אלו אסורים. אסור לעשות מעשים כאלו שהם באיסור עבודה זרה.

טוען אם כן רבינו ואומר: ברור שבזמן כיבוש הארץ

הלכתא כנהמנז

סיפורי ישועה בחסדי ה' בזכותו של איש האלקים החכם הרב שמשון חיים בן הרב נחמן מיכאל זי"ע

כדי צרכו

אחד מהפעילים מנהל קצת מחיימים 32 רבני, נזכרת הקודש. 2015
מספרה הוא 2015 לחיות וזהו מספר:

יקרתי זכריו פניה מהמטברות שאוקה עזר המבן ספר מסוי. 22ית מונחת
קופה, מונחת האשית זה אני מבני מדי פשו את תחומת הונות
מתן מחשבה שפחה לפחה מצרפיש לחשבן גדול, וכך אכבה לסייע
עז מאמני ולא רק עזאי:

מטברות מודיעין לקופה רגל, ושאלו אם אובל לקנות מהמבס שהצבר את
הספר המזוקן. נענית לשמחה, נישתי לקופה ומצאתי עש סך 3600 שח.
יצאתי לחנות העתיקות של מחיר הספר אם יקחת את הצורה זה דבר
מתנחלים כאן, נישתי 22 - מחיר הספר 3600 שח 22יקו:

חצית עז לחיות כך - גה דיכאל! תורה מונחת בקן גלות, ובחציה לאל
יבא ויסל כל החצה לסייע, יבא ויסיע, וזכרת רבני יחולו אל ראשו, כא
שכחו הדול חזיא כל כך הרבה שעות נפאלת של ממש.

השגחה פרטית

דיבר כלל אני משתף להכן וור קצר מדברו הקדושים של גל הרה שמשון
כי למאח גולתן שבת גשעו פרשת מאת מסוע, לא הספיקת להכן, לפני
סעודת צפרא דשקא, וחבתי לזית הכפת כדי להשלים שני שקרא אחרי
תרגום וכדי להכן וור לסעודה, ותנה להפתתית לקחת "גאולת" לנין של פרשת
איור, מה רבה היתה הפתית העצומה, כשסוף העלון נלה לנין וור
שקשור ממש לפרשת השעו, כשסוף מאמר 2 של פרשת אמור שהופיע גליון
לרה לשמן המפאר שנת ישיב. הוא קשור ממש עז לפרשת מסוע, שמבאר
מה שכתב יששכר איתן בתוך אמאית' (פסוק דומה בפרשת פקד לה
פסוק ג) היינו מפני שראים שהכתוב אסור להחמאות מפני שהק"ה
שכן בתוכנו בבית לאמר את הוור לשמחה וזהותנות עצומה, אל השגחה
הפרטית גבאת הדיק יזן גליון ולא כל ישראל.

במשך שעה, ובמשך זמן זה היו אצלי עשרים וחמשה אנשים. בכדי שאוכל להשיב עצה נכונה לשואל עלי להרגיש בצרתו, ממש כמו שהוא עצמו מרגיש, לכן אני מוכרח להפשיט את עצמי מכל מלבושיי ולהתלבש במלבושים שלו, ושוב, כשאני צריך לתת לו עצה לא אוכל לעשות זאת כשאני עדיין בלבושיו, כשם שהוא בעצמו אינו יכול לשית עצות בנפשו והוא הרי רוצה לשמוע זאת ממני בתור רבי, ולכן עלי להפשיט את עצמי מלבושיו ולהתלבש בלבושים שלי.

יוצא שלכל שואל, עלי להתפשט ולהתלבש פעמיים.

תחשוב אם כן: אם במשך שעה אני צריך חמשים פעם להתפשט ולהתלבש, האם יכול להיות שאני לא אויע?

סיפור נפלא זה המראה עד כמה אדם צריך להשתתף בצער הציבור, לראות את צרת הכלל והפרט כאילו היא הצרה שלו עצמו ולהרגיש את האחר, מוביל אותנו אל רעיון חשוב אותו אומר רבינו הזרע שמשון בתחילת הפרשה: שכתוב "רָאָה אָנֹכִי נֹתֵן לְפָנֶיךָ הַיּוֹם בְּרִכָּה וּקְלָלָה", שואלים המפרשים: מפני מה פותח הפסוק בלשון יחיד: 'ראה', ולא 'ראו', וממשיך בלשון רבים: 'לפניכם', ולא 'לפניך', מדוע הפסוק פותח ביחיד ומסיים ברבים.

אומר רבינו הזרע שמשון שכאן נמצאנו למדים עד כמה אדם צריך להשתתף בצער הציבור וכמו שהגמרא אומרת בתענית (יא). "בזמן שהצבור שרוי בצער אל יאמר אדם אלך לביתי ואוכל ואשתה, ושולם עליך נפשי... אלא יצער אדם עם הצבור. שכן מצינו במשה רבינו שציער עצמו עם הצבור... כך אמר משה: הואיל וישראל שרויין בצער - אף אני אהיה עמהם בצער, וכל המצער עצמו עם הצבור - זוכה ורואה בנחמת צבור".

אומרת אם כן התורה: ראה - הוראה היא לכל יחיד ויחיד, אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה, להשתתף יחד עם הציבור, אם בברכה ובשמחה ואם בקללה ובעצב. ואם הציבור מצטער - להצטער יחד עימו, אם הציבור שמח לשמוח יחד עימו

זכות רבנו הזרע שמשון יגן בעדנו שנזכה לקיום הברכה בהמשך הפסוק אֶת הַבְּרִכָּה וגו' אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם, אכ"ר.

(פרשת ראה מאמר א)

בהן את עצמך

מדוע עשוי חשב לזכות בארץ ישראל?

- מפני שכידן הורים
- משום שהיה רגיל לעשר
- כל התשובות נכונות

(ראה מאמר ד, מובא בס"ד בגליון 'המפואר')

תחשובה
הפרשת
עקב:
תשובה 16.

טו תרמו ב

זקוקים לישועה?

רוצים להודות לה' ולצדיק על הישועה?

תרמו למכון תולדות שמשון המפיץ בס"ד תורת רבינו
0527697791 או 0772027554 שלוחה 11, או

תָּלוּם לְמַצוֹת וְכֹל הַיְשׁוּעוֹת